

Arrest

nr. 72 386 van 21 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CILINGIR, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ghanees staatsburger van Ashanti origine te zijn afkomstig van Kumasi. Uw moeder overleed bij uw geboorte en uw vader is in 1989 overleden ten gevolge van een auto-ongeluk. U hebt twee kinderen, Betty en Ellen, die bij uw vriend (K.F.) in Kumasi, Ghana verblijven. De moeder van uw kinderen (A.O.) verbleef in Engeland. U ging haar in 2000 vervoegen in Engeland, waar zij in 2003 overleed door ziekte. U had in Engeland in april 2004 asiel gevraagd omdat de familie van uw vrouw niet akkoord ging met jullie relatie. Uw asielaanvraag werd geweigerd. De familie van uw vrouw bedreigde u met de dood als u zou terugkeren naar Ghana. U werd op 17 april 2005 door de Britse autoriteiten samen met uw twee kinderen naar Ghana terug gestuurd. U ging bij uw vriend Frank in Kumasi wonen. Een week na uw terugkeer werd u door de politie gearresteerd en naar de gevangenis gestuurd. U werd

ervan beschuldigd uw vrouw te hebben vermoord. U zat vijf jaren in de gevangenis. In juli 2010 werd u vrijgelaten uit de gevangenis. Uw vriend had aan de gevangenisofficiërs de overlijdensakte van uw vrouw getoond, waardoor bewezen was dat u haar niet had vermoord. U leefde drie maanden op straat in Ilesha. Uw vriend raadde u aan om het land te verlaten uit vrees voor de familie van uw overleden vrouw. Haar familie zijn invloedrijke handelaars en haar oom (B.N.) is parlementslid voor de regeringspartij National Democratic Congress. Uw vriend regelde uw paspoort, uw visum en uw vertrek uit Ghana. U hebt Ghana verlaten op 24 oktober 2010 en u reisde naar Nederland. U verbleef er enkele maanden in Amsterdam. U reisde door naar België omdat u een Belgisch visum had. U hebt op 18 februari 2011 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten nadat u problemen kende met de familie van uw overleden vrouw (zie gehoor CGVS, p.6). Zo stelt u bij uw terugkeer in Ghana in april 2005 door de politie te zijn gearresteerd en opgesloten, nadat uw schoonfamilie u beschuldigde van moord op hun dochter. Uit uw verklaringen blijkt dat u enkel omwille van het overlijden van uw vrouw – en de daaruit volgende problemen – besloot uw land te verlaten en u geen andere problemen kende in uw land van herkomst (zie gehoor CGVS, p.8).

Er dient te worden opgemerkt dat u volgens uw verklaringen vijf jaren opgesloten zat in de gevangenis (zie gehoor CGVS, p.3), door de invloed van de familie van uw vrouw (zie gehoor CGVS, p.7). U brengt echter geen enkel begin van bewijs aan dat u wel degelijk vijf jaar opgesloten zat, waardoor u niet aannemelijk maakt dat u weldegelijk vijf jaren onterecht opgesloten zat. Het is weinig aannemelijk dat u stelt voor de Kumasi High Court te zijn verschenen (zie gehoor CGVS, p.4), maar er u geen enkel document met betrekking tot deze zaak of opsluiting werd gegeven (zie gehoor CGVS, p.5). Deze vaststelling doet twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Daarbij dient te worden opgemerkt dat zelfs indien u opgesloten werd in Ghana, quod non, u aangeeft dat u werd vrijgelaten. U verklaart dat uw vriend de overlijdensakte van uw vrouw toonde – waaruit uw onschuld bleek – en u hierna de gevangenis kon verlaten (zie gehoor CGVS, p.7), waaruit zeker niet blijkt dat er sprake zou zijn van een strafzaak met een onrechtmatig verloop. Overigens is het opmerkelijk dat u pas zeven jaar na de dood van uw vrouw (en na vijf jaar opsluiting) de overlijdensakte van uw vrouw – die uw onschuld aantoonde – aanvroeg, wat verder doet twifelen aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag (zie gehoor CGVS, p.7).

Verder dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt door de familie van uw overleden vrouw te worden gezocht met het oog op vervolging. U verklaart de familie van uw overleden vrouw te vrezen en dat ze u zouden doden, omdat u volgens hen hun dochter hebt vermoord (zie gehoor CGVS, p.8). Uit de door u neergelegde kopie van de overlijdensakte (n° BL055978 op naam van (A.O.), geboren te 19.3.1968 te Ghana, overleden op 27.9.2003 te St Bartholomews Hospital te Smithfield) blijkt dat ze overleed aan een 'metastatic gastric carcinoma' en kan men van u verwachten – indien de familie van de moeder van uw kinderen u daadwerkelijk (onterecht) verdacht van moord op hun dochter – dat u het document gebruikt om uw onschuld aan te tonen, wat u niet deed. Verder stelt u dat de familie van uw overleden vrouw een rijke, invloedrijke familie is en erg bekend in Ghana (zie gehoor CGVS, p.8). Uw verklaringen dat u actueel nog gezocht wordt zijn louter gebaseerd op veronderstellingen en vermoedens waarvoor u geen concrete objectieve elementen aanbrengt. U verklaart overigens dat u na uw vrijlating uit de gevangenis nog drie maanden in uw land van herkomst verbleef en uit uw verklaringen blijkt dat u geen ernstige problemen kende (zie gehoor CGVS, p.7). Uit bovenstaande blijkt niet dat de familie van uw overleden vrouw u (nog) zou willen vervolgen en uw beweerde vrees voor vervolging dient bijgevolg ernstig te worden gereduceerd.

Bovendien kunnen nog een aantal bedenkingen worden geformuleerd bij uw 'vrees voor vervolging'. Zo blijkt dat u duidelijk geen haast had om internationale bescherming te vragen. U verklaart in Nederland te zijn aangekomen in oktober 2010, maar u er geen asiel vroeg (zie gehoor CGVS, p.4). U verklaart dat u een Belgisch visum had en daarom naar België kwam, zonder dat u beroep deed op de Nederlandse autoriteiten. U hebt pas op 18 februari 2011 in België asiel gevraagd (zie informatie administratieve dossier). Van iemand die zijn land ontvlucht uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na zijn binnenkomst in Europa asiel aanvraagt. Het feit dat u ruim drie maanden in Nederland verbleef, zonder enige bescherming te vragen, toont aan dat uw vrees voor vervolging niet van die aard was om de bescherming bij de asielaanvraag te vragen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. De kopie van uw geboortecertificaat (n° 050101-1696-2011 op naam van (E.K.A.) dd.5.5.2011) bevat uw identiteitsgegevens dat hier niet ter discussie staat. De kopies van de overlijdensakte (n° BL055978 op naam van (A.O.), geboren te 19.3.1968 te Ghana, overleden op 27.9.2003 te St Bartholomews Hospital te Smithfield) en de begrafenisnotitie (N°N4559 van Manor Park Cemetery dd.24.10.2003) betreffen het overlijden van uw vrouw in Engeland, maar vormt geen objectieve aanwijzing van uw beweerd vrees in Ghana. Wat betreft de kopie van de overlijdensakte dient volledigheidshalve te worden opgemerkt dat ze eveneens hogerop besproken werd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker put een eerste middel uit een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Verzoeker vervolgt met een betoog met betrekking tot de inhoud en draagwijdte van artikel 3 EVRM en de wijze waarop zulks door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens wordt geïnterpreteerd, evenals met een verwijzing naar het opgeheven artikel 52, §1, 4° van de vreemdelingenwet, artikel 48/3, §1 van de vreemdelingenwet en artikel 1, par. A, al. 2 van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker wijst er vervolgens op dat hij "(...) vroeg een eerste maal asiel aan in Verenigd Koninkrijk. Deze werd negatief afgesloten en verzoeker werd samen met zijn 2 kinderen gerepatrieerd naar Ghana. Één week na zijn aankomst in Ghana werd verzoeker gearresteerd door de politiediensten van Ghana en werd opgesloten voor 5 jaar. Hij werd verdacht om zijn vriendin, (A.O.), te hebben vermoord. Ondanks dat op de overlijdensakte van de vriendin vermeld stond dat er geen verdachte dood was, en een natuurlijke dood heeft gekend. Werd met deze document geen rekening gehouden door de familie van de vriendin van verzoeker."

Verzoeker meent dan ook dat een schending van artikel 3 EVRM kan worden vastgesteld.

2.1.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (verder: EHRM) bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Verzoeker voert ter adstructie van zijn verweer de teksten aan van de artikelen 3 EVRM, 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1 (A) van het vluchtelingenverdrag. Verder herhaalt hij summier het feitenrelaas.

Het citeren van wetsartikelen en jurisprudentie, zonder dit concreet op de bestreden beslissing te betrekken, kan niet aangenomen worden als een dienstig verweer. Het herhalen van de asielmotieven kan evenmin aanzien worden als een nuttig verweer ten aanzien van de omstandige motivering in de bestreden beslissing. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft.

De motivering van de bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het vooraangaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker puurt een tweede middel uit een schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, de materiële en formele motiveringsplicht evenals het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker citeert artikel 48/4, §1 en §2 van de vreemdelingenwet en refereert aan een (niet nader omschreven) interpretatie ervan door de “Raad” om vervolgens te poneren dat de commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij aan de criteria van artikel 48/4 voldoet, doch nalaat om dit punt formeel en materieel te motiveren. Verzoeker wijst erop dat de Raad van State reeds oordeelde dat het aantonen van een algemene situatie die bedreigend is voor de bevolking van een land, voldoende kan zijn om tot subsidiaire bescherming te kunnen besluiten. Te dezen wordt de commissaris-generaal tevens een gebrek aan de nodige zorgvuldigheid verweten.

2.2.2. Verzoeker beperkt zich in het tweede middel wederom tot het aanhalen van wetsartikelen, de interpretatie ervan en de verwijzing naar het zorgvuldigheidsbeginsel, zonder deze *in concreto* toe te passen op de bestreden motivering.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus schragen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake verzoekers relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS